

[Statsministeren]

de virker i. De havde nogle problemer at fremføre, hvoraf vi har løst nogle, men det var i forhold til den samlede indsats meget, meget små problemer. Men igen vil jeg sige: kommer der nye problemer, så vil vi se på dem og prøve, om det er noget, vi har mulighed for at løse.

I forbindelse med indsatsen er der selvfølgelig også spørgsmålet om 6 mands udvalget. Jeg er i dette øjeblik ikke tilstrækkeligt orienteret om, hvor ofte det holder møde, hvor effektivt det arbejder, men jeg kunne måske driste mig til at sige, at det vistnok kan gøres noget mere effektivt. Nu kan det være, fordi der ikke er så mange problemer, så er det jo ikke altid nødvendigt at holde møder. Men jeg vil godt sige, at jeg vil drøfte dette med 6 mands udvalgets formand og prøve på at finde ud af, om der er noget, der kunne, skulle eller burde gøres anderledes.

Det er vel svært at føre skattepolitikken ind i denne debat, men den har jo været ført ind i forbindelse med grænsehandelen. Jeg synes ikke, der er nogen tvivl om, at vi vitterlig har nogle problemer her. Hr. J. K. Hansen nævnte, at vi nok købte for 700 mill. kr. mere – jeg har nogle andre tal, det er ikke helt de samme, men de ligger ikke meget langt fra hinanden – og det er nok rigtigt. Men det er også rigtigt, som det blev sagt, at der er andre former for økonomisk samkvem imellem de to lande, som spiller en rolle, når man skal vurdere forholdet.

Selv om det er et meget lille sidespring og ikke behøver at være repræsentativt, vil jeg sige, at da jeg for et års tid siden besøgte Helmut Schmidt helt privat i Hamburg, fremviste han hele sit møblement i sin bolig og fortalte med stolthed, at det næsten alt sammen var danske møbler. Han fortalte, at det var enormt udbredt i området, at man købte danske møbler, for det var jo det eneste rigtige. Det er ikke dårligt at have en repræsentant, der anbefaler danske møbler så stærkt, som Helmut Schmidt altså her gjorde det.

Men bedre er det selvfølgelig at få dokumentation for, hvor meget det rent faktisk er. Det er ikke så let. Men det er rigtigt, som det blev sagt, at det ikke tæller med i den opgørelse, der normalt opereres med, når man taler om grænsehandel.

Det kan være, jeg ikke har været helt vagen, men jeg tror ikke, der er nogen, der har

sagt noget om de mange tyske turister, der rejser op i Danmark. Jeg ved ikke, hvordan det manifesterer sig i vores statistik, men det er jo ganske mange. Formentlig er der betydelig flere tyske, der tager herop i Danmark og holder ferie her. Vi rejser jo som regel igennem Tyskland eller forbi Tyskland, når vi skal ud og holde ferie for at komme væk fra det klima, vi her har. Derfor er der måske lidt mere balance, end man normalt giver udtryk for. Ikke desto mindre er der selvfølgelig problemer med selve grænsehandelen.

Jeg vil meget nødtigt gå ind på besvarelse af en række spørgsmål, som jeg synes ligger lidt udenfor, eksempelvis forslaget om, at man skulle have en særlig afgift, når man kørte over dæmningen til Rømø. Det er jo et principielt spørgsmål, i hvilket omfang man skal anvende den slags afgifter, og det skal jeg derfor ikke ved denne lejlighed komme ind på.

Mens vi er ved noget, der hedder dæmninger og broer, vil jeg sige to ord om Storebæltsbroen. Det er absolut den danske regerings opfattelse, at vi må prioritere en bro over Store Bælt eller en fast forbindelse over Store Bælt forud for nogen anden forbindelse. Det er jo noget, der er tilkendegivet længe. Jeg kan sige, at jeg også personlig er lidt ked af, at det ikke lykkedes at fastholde de beslutninger, der var truffet om en fast forbindelse over Store Bælt. Jeg var i 1973 stolt som en pave, da det endelig lykkedes at få en beslutning i folketinget om den sag. Sene- re så vi, hvordan det trappede ned, og hvor umuligt det til sidst blev at få et flertal for det – noget, der naturligvis også var begrundet i den økonomiske udvikling. Det har vi været et flertal i folketinget der efterhånden har måttet bøje os for. Men den ligger i mølposen. Jeg ved ikke, hvornår det bliver muligt at tage den op af mølposen, men den har rent psykologisk en vis betydning for at knytte Danmark som helhed noget mere sammen. Den har vel også en vis betydning for Sønderjylland, idet der, som det er sagt, er risiko for, at man får en mindre udvikling i det sønderjyske, end man måske ellers ville få.

Der har været talt meget om medierne, og jeg tror ikke, jeg kan føje meget til det, der er sagt. Det må ikke glemmes, at der dog trods alt er en sønderjysk lokalradio. Jeg ved ikke, hvor god den er i det daglige, for jeg